

Nr 92

Av herr **Bengtson m. fl.**, om svensk anslutning till IUCN.

(Lika lydande med motion nr 112 i Andra kammaren)

The International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN) grundades 1948 på tillskyndan av UNESCO och har på naturvårdens område såväl nationellt som internationellt i ökande grad blivit erkänt som en samhällsnyttig verksamhet av grundläggande betydelse. Naturvården har nu i många länder nått ett stadium där det är nödvändigt att se utöver de nationella gränserna för att i samarbete nationerna emellan lösa många miljöproblem av stor betydelse för människans framtid. IUCN:s sedan ett årtionde erkända ledarskap inom den internationella naturvården har obestriddligen varit vägledande för den alltmera i olika länder spridda uppfattningen att en på ekologisk-biologisk grund baserad naturvård är den på lång sikt bästa hushållningen av de levande naturtillgångarna. Därigenom har IUCN gjort stor nytta. Särskilt har dess tekniska möten, som i olika områden av jorden ventilerat en rad problem alltifrån erosionsskador till urbana stadsmiljöer, varit mycket upplysande. Inte minst IUCN:s verksamhet och rådgivning i u-länder har haft stor betydelse för att exploateringen av dessa länders naturtillgångar sker på ett ekologiskt-ekonomiskt riktigt sätt.

I Sverige har vi också på många sätt haft nytta av impulserna från IUCN och kontakterna med dess olika organ.

IUCN har konsultativ status till FN, ECOSOC, FAO, UNESCO, Europarådet m. fl. FAO och UNESCO samarbetar intimt med IUCN och är representerade med permanenta observatörer i dess styrelse. I organisationen ingår stater, myndigheter och organisationer som medlemmar. IUCN:s roll på det internationella fältet framhålls bl. a. i naturresursutredningens betänkande (s. 143—144). 26 stater, 200 nationella organisationer — av vilka många är statliga organ — fördelade på 70 länder och 8 internationella organisationer hör f. n. till IUCN:s medlemmar. Av de europeiska medlemsstaterna kan nämnas Danmark, England, Schweiz och Västtyskland. Allt flera stater har dessutom solidariskt stött IUCN:s arbete genom att ekonomiskt möjliggöra i organisationens styrelse och kommissioner invalda landsmäns deltagande i sammanträden. Utan en sådan lojal medverkan från specialisters sida kan IUCN inte fungera effektivt. Det måste anses högst önskvärt att även Sverige ansluter sig som medlem för att därigenom stödja organisationens syften och verksamhet.

Vid Förenta Nationernas generalförsamlings XXIII möte i New York som avslutades den 21 dec. 1968 har Sverige varit initiativtagare vid behandlingen av mil-

jöfrågorna. I den resolution (A/RES/2398 (XXIII)) som antogs av generalförsamlingen uttalas bl. a. en stark förhoppning att de utvecklade länderna skall genom lämplig internationell samverkan förhindra att problem uppkommer på miljövårdens område. I en av resolutionens paragrafer nämnes också det betydelsefulla arbete som utförts bl. a. av IUCN. Man förklarar sig också övertygad om behovet av intensifierad verksamhet på det nationella regionala och internationella planet.

I det anförande som för Sveriges del hölls av ambassadören Sverker Åström framhölls bl. a.:

Svenska regeringen känner djup tillfredsställelse över att generalförsamlingen nu tagit upp dessa frågor till samlad, internationell debatt, ty de angår direkt alla jordens folk. Det är inte ett enskilt lands utan alla länders angelägenhet om människan när hon utnyttjar sina enorma tekniska resurser samtidigt förändrar jordens yttemperatur, missköter brukbar jord så att den blir för evigt ofruktbar, förorenar den luft vi andas så att den blir direkt hälsovådlig, orsakar vattenbrist eller skämmer det vatten som finns. Missbruk i ett land kan få förödande effekt i ett annat, ty havets strömmar respekterar lika litet som den kvicksilverförgiftade fisken eller de svavelbemängda vindarna några nationsgränser.

I avslutandet av sitt anförande framhöll herr Åström:

I första hand är detta naturligtvis en angelägenhet för de enskilda regeringarna — det är deras ansvar att vidta sådana administrativa och lagstiftande åtgärder som de finner nödvändiga. Men problemen är så omfattande och sammansatta att man inte kan vänta sig att varje regering skall kunna företa den grundforskning som behövs. Härav följer att den kunskap och erfarenhet som vunnits i ett land måste göras fritt tillgänglig i andra länder och dessa måste stimuleras att fullt utnyttja vunna resultat. Framför allt måste det möjliggöras för utvecklingsländerna — medan tid är — att undvika de misstag som har gjort människans miljö i vissa delar av industriländerna ohälsosam, otrivsamt och förfulad. Det är uppenbart att hjälpprojekt bör planeras med dessa faktorer i åtanke, och utvecklingsländerna bör på alla sätt bistås med att utnyttja tillgänglig forskning och erfarenhet på området.

I dessa sammanhang har det således från Sveriges sida mycket starkt framhållits att arbetet för miljöfrågorna också måste ske på internationell nivå, vilket ytterligare understryker åsikten att Sverige bör ansluta sig till IUCN.

Årsavgiften är som för FN-organ proportionell mot respektive lands befolkningsmängd, vilket för Sveriges del torde motsvara ca 500 dollar.

Med hänvisning till vad som anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala sig för att Sverige ansluter sig till IUCN.

Stockholm den 22 januari 1969

Torsten Bengtson (cp)

Olle Dahlén (fp)

Paul Brundin (m)

Ulla Lindström (s)